

Ціни на хліб не підніматимуть до літа

Ціни на хлібобулочні вироби в Україні цього маркетингового року (літо 2012-го — літо 2013-го) залишаться стабільними і підвищуватися не будуть. Про це заявив перший заступник міністра аграрної політики і продовольства України Іван Бісюк. «За нашою оцінкою, якщо говорити про залежність виробників від наявності борошна, то з нашого боку, з боку Аграрного фонду, уряду, зроблено все, щоб їх забезпечити», — сказав він. Також Бісюк уточнив, що у 2012 році урожай зернових культур в Україні становитиме 46,2 мільйона тонн.

Україна підвищила тарифи на транспортування російської нафти

Україна з 1 січня 2013 року підвищила тарифи на транспортування російської нафти через свою територію на 8,4%, або 0,65 євро/тонна, — до 8,3584 євро/тонна. Про це йдеться в даних російської компанії «Транснефть». Тариф стосується системи нафтопроводів «Дружба», через яку здійснюється транспортування нафти в напрямку Словаччини й Угорщини.

28%

стільки українців мають додатковий заробіток, свідчать дані опитування, проведеного порталом Work.ua. З них лише у 11,5% цей заробіток є регулярним.

Жителі Клепачева нарікають на те, що їх не пускають до лісу

Жителі села Клепачів Ківерцівського району вже не перший рік конфліктують із ТзОВ «Сіаль», що орендує на території сільради ліс. Селяни нарікають, мовляв, керівник товариства перекрив в'їзди до лісу, та ще й здійснює масову вирубку, а вони навіть не знають, чи є у нього на це відповідні документи. Непокояться, що з такими темпами за кілька років і по ягоди чи гриби не будуть мати куди піти. Крім цього, зауважують, що орендар ставиться зверхньо до місцевого населення, часто називаючи орендовані землі приватною власністю.

З такою скаргою до газети звернулися жителі села Клепачів. По-над те, вони сформували відповідне звернення і в Державну екологічну інспекцію у Волинській області, і в обласну прокуратуру, щоб хоч хтось дав їм пояснення, чи має підприємець право так поводитися. Під зверненням підписалося більше 160 осіб.

До слова, керівник ТзОВ «Сіаль» Олег Вовдюк є й очільником ТзОВ «Деметра», яке ще в 2000 році отримало право постійного користування на земельну ділянку площею 312 га, розташовану за межами населених пунктів Озерцівської сільської ради. Зауважимо, що сільського господарства там не провадили і дня. У 2001 році вже ТзОВ «Сіаль» на п'ять років узяло в сільради в оренду 5 га землі, на якій було розроблено піщаний кар'єр.

Як розповіла голова Озерцівської сільради Євгенія Терпелюк, навіть після закінчення дії договору оренди землі з правом користування ділянкою для розробки кар'єру «Сіаль» продовжувало видобувати пісок, при цьому не сплачуючи за таку діяльність до бюджету сільради ні копійки.

Вже в 2004 році «Сіалю» Ківерцівською райдержадміністрацією було дано в оренду на території цієї ж сільради 266 гектарів землі з лісовими насадженнями та ще майже три гектари на території Прилуцької сільради, що розташована поруч. Ласий шмат було взято в оренду на 49 років для ведення лісового господарства. У той час, коли ліс перебуває в оренді, селяни бідкаються, що керівник «Сіалю» поводить, наче це його приватна власність, і кажуть, що такі слова від нього чули неодноразово.

— Обкопав ліс, наставив шлагбаумів, щоб ніхто не міг ні заїхати, ні зайти туди. Таким чином перешкоджає простим людям добратись у ліс. А в нас багато старших людей,

яким важко перелазити через ці рови та катакомби, — ділиться житель Клепачева Дмитро Грицюк. — Збираючи підписи, односельчанки нам розповіли, що коли вони їздили кіньми на ягідники, то пан Вовдюк перепинив їх зі словами: «Чого тут їздите? Ви не маєте права, це моя земля, геть звідси!». А багато наших людей за тим лісом мають сінокоси, то через ті рови та шлагбауми навіть не можуть сіно привезти.

Голова Озерцівської сільської ради Євгенія Терпелюк каже, що з наріканням на «Сіаль» до неї люди приходять не вперше.

— А зараз це вже просто насмішка над селянами. Людина не може заїхати в ліс, щоб сіно чи кропиву привезти худобі, не може назбирати ягід. Вони несуть у сільраду ці звернення, плачуть, скаржаться, — розповідає Євгенія Михайлівна.

Звернувшись до керівника ТзОВ «Сіаль» Олега Вовдюка, ми отримали пояснення, що ходити в ліс він нікому не забороняє. А от їздити — це вже інша річ, мовляв, нема чого, тим паче він не чув такого, щоб по ягоди в ліс їздили підводою.

— Відвідувати ліс ніхто нікому не забороняє, це нісенітниця. Тисячі людей туди ходять. А їздити в ліс заборонено з 15 квітня по 15 жовтня, в'їзди мають бути закриті — таке розпорядження голови ОДА. Це робиться заради дотримання безпеки в пожежонебезпечний період, — пояснює Олег Вовдюк. — А взимку в ліс немає чого кататись. Якщо їдуть у ліс кіньми, то або щоб узяти те, що погано лежить, або зрізати. Шлагбауми встановлені для того, щоби не розкрадали ліс і не вивозили туди масово сміття. Щодо сінокосів, то у лісі їх нема. Я хотів би, щоби хтось показав, де чий сінокіс і як туди

їдуть, що я їм перекрив шлях. Так, є так зване Заліське, але туди можна дістатися гравійною дорогою об'їжди колії, а як можна їхати з сіном через ліс, я не знаю: воно ж чіплятиметься за гілки, висипатиметься.

В обласному ж управлінні лісового та мисливського господарства кажуть, що постійне обмеження в'їздів до лісу шлагбаумами є неправомірним.

— Доступ для всіх громадян України в ліс має бути вільним. Це не залежить від того, чи це державний лісовий фонд, чи лісові насадження в оренді, чи навіть такі, що перебувають у приватній власності. Звісно, в пік пожежонебезпечного періоду можуть бути тимчасові обмеження доступу громадян до лісу у вигляді перекриття в'їздів шлагбаумами, та впродовж року доступ для населення має бути безперешкодним, — пояснює Борис Бабеляс, начальник відділу лісового господарства обласного управління лісового та мисливського господарства.

Більше того, Борис Павлович зазначив, що будь-який лісокористувач веде лісове господарство на загальних підставах відповідно до Лісового кодексу України й інших законів. Одним із його обов'язків є й облаштування рекреаційних зон, користування якими, звісно, має бути дозволено для всіх громадян. Адже лісове господарство — це не лише заробляння грошей на рубці, а й відновлення та впорядкування лісів.

Щодо «окопів» навколо лісу, то Вовдюк зазначив і продемонстрував, що вони вириті не скрізь, а ті, що є, — це частина меліоративної системи, на яку має всі необхідні дозволи.

Та найбільше останнім часом жителів Клепачева хвилює масова

вирубка лісу, яка, за їхніми словами, розпочалася цієї зими.

— Останньою краплею стало те, що цієї зими він завіз у село бригади з вирубки лісу, які вирізають три ділянки, — переконує пан Дмитро. — Від ділянки до ділянки ліс просто просвітлюється. При цьому за той час, скільки вирізали, жодного деревця не посадили.

Селяни у своєму зверненні зауважують, що вирубка лісу ведеться значна, крім того, вони не впевнені, що «Сіаль» має право здійснювати рубку таких масштабів. Кажуть, зважаючи на те, що нових дерев не насаджують, є підозри, що, вирубаючи ліс за кілька років, підприємець просто звідти піде. Цього побоюється і голова сільради.

— Весь ліс державний, просто є різні користувачі. Ми є приватними користувачами. Не знаю, звідки селяни взяли інформацію, що ліс у приватній власності, оскільки вони добре знають, що земельну ділянку з лісовими насадженнями взято в оренду для ведення лісового господарства. Тобто ми ведемо господарську діяльність, як і кожне ліс-

ництво, — коментує Олег Вовдюк. — У 2005 році нам склали Проект організації та розвитку на десять років. У цьому документі прописані всі дозволені нам дії, зокрема щорічні норми рубок. Так, нам встановлено щорічний ліміт — 390 кубічних метрів рубок головного користування. Цей ліміт затверджується у Міністерстві екології України. Крім цього, кожний рік наш ліс обстежують для виявлення ділянок, що потребують санітарно-оздоровчих заходів. У 2012-му це обстеження здійснило державне підприємство «Рівнелісозахист» і намітило нам план дій. Цей план також затверджений обласним управлінням лісового та мисливського господарства. Нам визначили низку заходів, на основі яких ведеться вирубка хворого лісу, сухостою, гнилих дерев. Так, у 2012 році об'єм санітарної рубки визначили у 809 кубометрів.

Як повідомив Борис Бабеляс, для того, щоби здійснювати рубку лісу, також потрібно отримати в обласному управлінні лісового та мисливського господарства лісорубний квиток, що ТзОВ «Сіаль» своєчасно і робить. Його видають на основі матеріалів лісовпорядкування. Коли у працівників управління виникають сумніви щодо того, чи не перевищив підприємець у минулому дозволені норми з вирубки, вони виїжджають на місце та здійснюють контрольний

перелік.

Щодо відновлення лісових насаджень, то Олег Вовдюк зазначає, що оскільки зараз іде вирубка вільхи, то відновлення відбувається природним шляхом. За його словами, на місці, де росте вільха, дуже висока вологість, болота, тому садити дерева там неможливо. Керівник «Сіалю» каже, що землі, де здійснили вирубку, розорюють, таким чином розрихлюючи ґрунт, щоби самосів краще проростав і не ріс хаотично. Також пан Олег додав, що невдовзі запланована і вирубка беріз, які ще поки занадто слабкі. От на їхньому місці пообіцяв садити нові дерева.

Працівник обласного лісового та мисливського господарства підтвердив, що тут на керівника «Сіалю» нема чого нарікати, оскільки штучна посадка лісових культур — це надзвичайний захід поновлення лісу, коли природне відновлення неможливе.

Як селяни, так і сільський голова нарікають ще й на те, що відремонтовану п'ять років тому сільську дорогу розбивають лісовози «Сіалю», які тепер курсують доволі час-

тенько. На це у Вовдюка «залізний аргумент»: 6-тонний авто з деревиною навряд чи пошкодить дорожню покриття. Тож стрілки він переводить на великовантажні машини, котрі клепацькою дорогою везуть пісок із Рожищенського району. За словами підприємця, їхня вага близько 40 тонн, тож буцімто саме вони можуть розбити дорогу.

Селяни надіслали свої звернення і в Державну екологічну інспекцію, оскільки зазначають, що товариство завдає своєю діяльністю непоправної шкоди природі. Отже, невдовзі екологи завітають у володіння пана Вовдюка з перевіркою, щоб з'ясувати, чи все гаразд у ТзОВ «Сіаль» із документацією, яка регламентує його діяльність. Скаже своє слово і прокуратура.

Голова ж Озерцівської сільської ради теж очікує на позитивне вирішення справи, хоче, щоб урешті громада та підприємець знайшли компроміс. Євгенія Михайлівна зауважує, що нині до бюджету сільської ради від ТзОВ «Сіаль» щомісяця надходить 562 гривні орендної плати. Таку суму вона вважає мізерною за користування 266 гектарами землі. Тож надіється на конструктивну співпрацю, яка передусім ґрунтуватиметься на повазі до потреб селян і передбачатиме перегляд орендної плати.

Ольга УРИНА

В Україні узаконили використання електронних грошей

Верховна Рада України узаконила електронні гроші. Цей ринок існує в Україні вже близько 10 років, і ухвалення відповідного закону є першою спробою контролювати ці види платежів.

Нині в Україні діє близько 15 включених до спеціального реєстру НБУ платіжних систем. Утім, деяким найпопулярнішим досі не вда-

лося зареєструватися в Україні, а гривневою емісією електронних грошей можуть займатися лише банки.

Недовіра громадян поширюється і на електронні гаманці. На думку багатьох, його поповнення — це незрозумілий і складний процес, хоча, як стверджують банкіри, при використанні такого гаманця захищеність коштів зростає в рази.

Українці за свята викинуть у сміття продуктів на мільярд гривень

Кількість харчів, яку під час свят міське населення України викидає на смітники, еквівалентна 7500 тоннам ковбаси «Московської», 13 тисячам тонн твердого сиру чи 60 тисячам тонн мандаринів.

Як свідчать дані агентства AgriSurvey асоціації «Український клуб аграрного бізнесу» (УКАБ), зі стандартного святкового столу на чотирьох дорослих і двох дітей у

середньому викидається продуктів на 180 гривень. Загалом усе міське населення України після зимових свят «викидає» на сміттярки близько 930 мільйонів гривень.

За словами директора агентства AgriSurvey УКАБ Тараса Галюка, під час опитування 59% респондентів вказали, що в них під час свят псується близько 5% закуплених продуктів, а тих, хто викидає понад 25% куплених до столу

харчів, виявилось тільки 5%.

Такі показники свідчать про те, що українцям є до чого прагнути в плані культури споживання. Водночас, за даними Організації продовольства та сільського господарства ООН (FAO), щорічно у світі псується близько 1,3 мільярда тонн продуктів харчування, а це близько однієї третини продукції, призначеної для споживання.